

ACC. N:R M. 14645:1-6.

Landskap: Skåne Upptecknare: Bernt Svensson, Glimåkra
Härad: Ö Göinge Berättare: " " "
Socken: Glimåkra Berättarens yrke: snickare
Uppteckningsår: 1959 Född år 1894 i Glimåkra

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Livesvide. s. 1-6.

Lu F 113

Lug 113.

Liasmeder. Vad Glimåkra kammer beslagfår
 så har här inte varit några liasmeder
 förrän bräderna Sven och Carl Brogström
 från Örkened flyttade in i kammen 1983-4
 inte för att utöva sitt yrke utan för att
 bryta granit, och det var som båda bräder
 som pinga rätter att bryta clev. 12 meter
 höga pristående tralla stenin. Men
 några gång per 20 talit pinga de åter
 till sitt gamla yrke och invid lias
 och skärer samt skärta brett och myllor
 De byggde igen medja och kartadhus
 intill gamla marknadsplatsen i Glimåkra
 Redan vid riksdagen fanns en affär
 med lias, skapt, trävar, och byggnads
 Silvertränd bette handlarer.
 Och det fanns alltid lias på marknads
 Bräderna Brogström länade sina

liar i affärerna både i och utan sam-
hället. En person Sigfrid Martinson
Känninge brukade säga något om sin
på kanterna och sydda omkring och sälja
både i hemmet och på marknader. Dessa
liar vara brända för sin skäpa. Skaff
brynsticker (struggspår) samt brynsticker
(Kantån) tillhandahålla de inte, utan sitta
bågar i affärerna.

Skall man tala om påskurjektur för
året när det May juni och juli är. Värdet
tiden, men på långt ikt för man väl
räkna 1900-1930 som var liars tid
för 1900 användes skäpan gamla nyckel
och på 20-30 talet bar man slättermaskiner
mera i bruk 40-50 jämlindare och mer
57-58, bärde tråkare litta galler som
i hundrade dessa byggde

Dräkerna Gunn och Carl Bengtsson
använde hela tiden sin Orknesskottäm-
pel på liarna. Så var här en annan
sorte liar som vara mycket antyckta
nämligen Pär Jonsalians jag tror
som tillverkades i Lundult. Ännu på
den samt stämpel. Man kunde prova
liarna till en del genom att källa i
foten på lian och knäppa med
nageln på lian var det en slar
klang i lian ~~da~~ var det inte särskilt
skarp men var slarvare klar då var
det skarpa i lian. Det Jonsaliska stärlid
de näpivades i 3, 4, och 5 kvarters liar 18-24
och 30 stuns lian. Att det Jans aliska stärlid
berodde på att man kunde inte komma
fram mellan stunar och bukar vid
ängstärten, men på en slöt ibla

fanns plattor på en starrs liss
liksom då barnen skulle lära sig att
använda liss ringa de bäga med en
mindre sart. En liss kunde hålla i många
år brukade på böttel och har mycket
den användes en 4 år var inte alls använd
i någon tidsbestämning är värt att iätta
(Prisar ha jag tyvärr inte)
Lärna användes till både solar i litten
liss var bättre till litten och den nya till
isbärden. I de flesta fallen användes liarna
endast av männen men undantag fanns.
ya liss blev mer allmän för våra jord
sam allader. Bärar användes mestadels
på de små jordbitarna. Hur gammal liss
tar ut jag inte. Men Linné nämner om
liss i sin Skänka resa 1749.
Då bärar användes ut var högt brukad

sakligen till att laga en sad med
 då fattade man om så många stia
 man kunde hålla i handen och skar
 så en stråna med skärar lade stråna
 i en kåg tills man fick till en korn.
 Denna fick i regel slipas på en slipsten
 en gång om dagen och då hade man
 en liten källa med vatten (Vädebyttan)
 samt en bryttan (Vastan) samt bryttiska
 fast på lierkäpp (stryggjärn) (gämba och
 inam parentas) denna sats med ut på ärr
 och äng. Glödnarvärmen höjdes ju annars
 omkring 20 och 30 tal då kornen lierna
 till användning, genom att först kugga runt
 ärran med en likadå så det blev påga
 av skärmaschinen lika så så som ju
 byggad byggas den på hand. 1957 byggas
 vi den första skärmaschinen i den byggda

Men då lisen blev utsliten kastades den
inta bort, utan då delades den i två delar,
den varmaste delen inbilljaten kuggs av
till en längd av 10 a 20 cm och påstas på
en bråkig gräs och används till att skära
av små buskar och kvistar ^(Kvistar), den andra
delen sattes ett skaff på och används till
att skivsta bräd och buskar med iärskilt
vid lantäckt till påven.

Ett gäringt ord på skörd är (Tkyä)